

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud: M. Gandrabur)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, Iu. Cotruță, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

24 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Victor Domnișor,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Domnișor
împotriva lui Alin Bour, intervenienți accesorii Compania de Asigurări „Asterra
Grup” Societate pe Acțiuni și Biroul Național al Asiguratorilor Auto cu privire la
repararea prejudiciului material și moral, compensarea cheltuielilor pentru
închirierea mijlocului de transport și cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 05 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău

c o n s t a t ă :

La 10 ianuarie 2018, Victor Domnișor a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Alin Bour, intervenienți accesorii CA „Asterra Grup” SA și Biroul
Național al Asiguratorilor Auto cu privire la repararea prejudiciului material și
moral, compensarea cheltuielilor pentru închirierea mijlocului de transport și
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 13 octombrie 2017, ora 07:54, la
intersecția străzilor Șciusev și Pîrcălab, mun. Chișinău, a avut loc accidentul rutier
în rezultatul căruia mijlocul de transport de model „Toyota Land Cruiser”, nr. de
înmatriculare XXXXX, la volanul căruia se afla Alin Bour, a tamponat și deteriorat
mijlocul de transport de model „Mazda”, nr. de înmatriculare XXXXX, condus de
Victor Domnișor, care și este proprietarul acestui mijloc de transport.

A mai menționat că după producerea accidentului rutier, Alin Bour a întocmit
o recipisă prin care și-a recunoscut vina și s-a obligat să achite cheltuielile
referitoare la reparația autovehiculului deteriorat de model „Mazda”, nr. de
înmatriculare XXXXX.

Reclamantul a mai indicat că Alin Bour în cadrul audierii în calitate de
persoană bănuită în comiterea contravenției a declarat că la 13 octombrie 2017,
fiind la volanul autovehiculului „Toyota Land Cruiser”, nr. de înmatriculare
XXXXX, se deplasa pe str. Pîrcălab spre str. Șciusev, mun. Chișinău, în intersecție

urma să cedeze trecerea însă n-a observat autovehiculul de model „Mazda” ce se deplasa pe str. Șciusev, recunoscând la fața locului vina și convenind cu șoferul păgubit să rezolve problema pe cale amiabilă, or, nu a reușit să ajungă la un consens asupra prețului, fapt confirmat prin procesul-verbal de audiere a persoanei bănuite în comiterea contravenției din 17 octombrie 2017, întocmit de Direcția Poliție mun. Chișinău.

De altfel, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr. 04045484 din 30 noiembrie 2017, Alin Bour a fost recunoscut vinovat de comiterea accidentului rutier din 13 octombrie 2017 și a fost tras la răspundere contravențională în baza art. 242 alin. (2) din Codul contravențional.

Totodată, reclamantul a relatat că pârâtul s-a eschivat de la achitarea benevolă a pagubei cauzate, prin urmare a inițiat procedura de recuperare a pagubei notificând CA „Asterra Grup” SA despre participarea la examinarea autovehiculului deteriorat împreună cu experții independenți ai SRL „Exauto-Plus”.

La 07 noiembrie 2017 cu participarea expertului tehnic din partea CA „Asterra Grup” SA și a experților independenți din cadrul companiei de expertiză SRL „Exauto-Plus”, au fost întocmite procesele-verbale de constatare a pagubelor, actul de examinare a mijlocului de transport auto nr. 2850/1 IA în baza cărora au fost stabilite piesele și componentele deteriorate la autovehiculul accidentat, de model „Mazda”, nr. de înmatriculare XXXXX, și lucrările de reparație necesare.

Ulterior, la 08 noiembrie 2017, SRL „Exauto-Plus” a întocmit Raportul de evaluare a pagubei nr. 2850/1 IA, stabilind că valoarea prejudiciului cauzat proprietarului autovehiculului deteriorat constituie – 58 815,74 lei.

Totodată, reclamantul a menționat că prin notificarea parvenită din partea CA „Asterra Grup” SA nr. 12/12 din 06 decembrie 2017, i-a fost refuzat în admiterea cererii de reparare a pagubei, fiindu-i comunicat că în procesul examinării dosarului de daune s-a constatat că contractul și polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă nr. 003302221 din 14 iulie 2017, a fost eliberată de CA „Asterra Grup” SA asiguratului Andrei Vieri, care la acel moment era proprietarul autovehiculului de model „Toyota Land Cruiser”, nr. de înmatriculare XXXXX, care ulterior a înstrăinat autovehiculul lui Alin Bour, care pe toată perioada deținerii în posesie a autovehiculului, până la producerea accidentului rutier, nu a solicitat modificarea sau încheierea unui nou contract de asigurare.

Reclamantul la 30 noiembrie 2017 a expediat la locul de domiciliu a pârâtului reclamație, care nu a fost recepționată de acesta, trimiterea poștală fiind returnată cu mențiunea „nereclamat”. La 15 decembrie 2017, pârâtului i-a fost expediată repetat reclamație, deja la locul de muncă (Spitalul Clinic Feroviar din Moldova) reclamația prin care a fost somat despre necesitatea achitării despăgubirii în sumă de 58815,74 lei și a cheltuielilor aferente, în total sumei de 71 925 de lei, recepționată de administrația Spitalului în data de 18 decembrie 2017, fapt confirmat prin avizul de recepție, or, reclamația nu a fost executată de către pârât.

În cadrul examinării pricinii în instanța de fond reclamantul Domnișor Victor și reprezentantul său, avocatul Pitihin Pavel au depus cerere de concretizare solicitând încasarea din contul lui Bour Alin a valorii prejudiciului adus bunului deteriorat în sumă de 58815.74 lei. cheltuielilor legate de inspectarea mijlocului de transport și stabilirea mărimii prejudiciului în sumă de 2109.26 lei. cheltuielilor

suportate pentru chiria mijlocului de transport în sumă de 27750 lei, repararea prejudiciului moral în sumă de 15000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei.

Victor Domnișor a solicitat încasarea din contul lui Alin Bour a valorii prejudiciului adus bunului deteriorat în sumă de 13853,90 lei, cheltuielilor legate de inspectarea mijlocului de transport și stabilirea mărimii prejudiciului în sumă de 2109,26 lei, cheltuielilor suportate pentru chiria mijlocului de transport în sumă de 27750 de lei, repararea prejudiciului moral în sumă de 15 000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5 000 de lei.

Prin încheierea protocolară din 25 iulie 2018 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule.

Prin hotărârea din 03 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana a fost admisă parțial acțiunea lui Victor Domnișor; a fost încasat de la Alin Bour în beneficiul lui Victor Domnișor suma de 920 de lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru chiria mijlocului de transport, suma de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei și taxa de stat proporțional părții admise din acțiune în cuantum de 250 de lei, iar în total suma de 11 170 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 07 august 2018, Victor Domnișor a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe și a solicitat casarea acesteia în partea respingerii pretențiilor cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri privind admiterea integrală a acțiunii.

La 03 septembrie 2018, Alin Bour a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe și a solicitat casarea acesteia cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 05 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea depusă de Alin Bour cu privire la retragerea apelului; a fost respins apelul declarat de Victor Domnișor și Alin Bour, și a fost menținută hotărârea din 03 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Pentru a decide astfel, Colegiul civil a Curții de Apel Chișinău a considerat că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate li-a fost dată apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, hotărârea fiind legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Prin prisma art. 3, 6, 8, 16, 33 al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube aduse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006, art. 1301, 1329, 1331, 1398 din Codul civil, Colegiul a remarcat că prima instanță legal a concluzionat în vederea netemeinicii cerinței de încasare din contul lui Alin Bour a valorii prejudiciului adus bunului deteriorat, cheltuielilor legate de inspectarea mijlocului de transport și stabilirea mărimii prejudiciului. Or, CA „Asterra Grup” SA și Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule dețin în prezenta cauză statutul procesual de intervenienți accesorii, având totodată oportunitatea de a solicita intervenirea în proces în calitate de coreclamant/copârât, însă, în speță, inacțiunea acestora atestă lipsa unei asemenea doleanțe.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a evidențiat că Victor Domnișor a înaintat acțiunea împotriva persoanei răspunzătoare de producerea accidentului

rutier și nu împotriva asigurătorului CA „Asterra Grup” SA sau Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule.

Tot aici, Colegiul a considerat necesar de a remarca că existența acordului nr. FVS/201/17 din 29 martie 2018 privind stabilirea despăgubirilor de asigurare (tranzacție de împăcare) atestă un consens irevocabil asupra cuantumului despăgubirii de asigurare achitate de către Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule în beneficiul lui Victor Domnișor care prin semnarea lui și-a exprimat voința de a renunța la orice pretenții ce decurg din pagubele care erau sau puteau fi cunoscute la data realizării acordului, pentru pagubele ce s-au acoperit pe această cale (pct. 3 din acord) și reflectă consimțământul tacit asupra justetei cuantumului despăgubirii de asigurare achitate.

Mai mult, instanța de apel a evidențiat că suma achitată de Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule reprezintă compensarea integrală pentru prejudiciul cauzat lui Victor Domnișor cu transmiterea necondiționată a drepturilor de creanță față de persoana vinovată către Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule, or, Victor Domnișor pretinde la încasarea suplimentară a diferenței dintre suma solicitată cu titlu de prejudiciu și suma achitată de Birou, fără a obiecta la momentul achitării despăgubirii de asigurare în privința cuantumului, în condițiile în care se pretinde că nu acoperă integral prejudiciul cauzat.

Referitor la cerința cu privire la cheltuielile suportate pentru chiria/ locațiunea mijlocului de transport, prin prisma art. 14 din Codul civil, instanța de apel a reținut că instanța de fond întemeiat a concluzionat în sensul admiterii parțiale a pretenției de încasare a cheltuielilor suportate pentru chiria mijlocului de transport în sumă de 27 750 lei, încasând de la Alin Bour suma de 920 de lei în beneficiul lui Victor Domnișor, excedentul sumei încasate urmând a fi respinsă ca neîntemeiată, or, pentru cheltuielile suportate de Victor Domnișor, cu titlu de chirie a mijlocului de transport, Alin Bour urmează să poartă responsabilitate pecuniară deplină, menită să-i compenseze acestuia paguba cauzată. Iar, din analiza contractului și recipiselor, se atestă că părțile contractante au convenit că mărimea chiriei constituie 150 lei/ lunar, recipisele reflectă sume distincte ce derivă din cuantumul chiriei de 150 lei / zi, circumstanțe furnizate eronat de reclamant și care vin în contradicție cu intenția reală fixată în actul juridic bilateral, sinalagmatic și consensual, contractul de locațiune din 18 octombrie 2017. Astfel, Colegiul a considerat că încasarea sumelor reflectate în recipise cu neglijarea contractului de locațiune ar constitui o îmbogățire fără justă cauză, din moment ce natura juridică a sumelor din recipise sunt cu totul altele decât cele de locațiune destinate pentru folosirea mijlocului de transport în limitele a 150 lei/ lună.

La 28 mai 2019, Victor Domnișor a declarat recurs, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțială a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept material și procedural, au interpretat în mod eronat legea.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 05 martie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei prin scrisoarea de însoțire din 04 aprilie 2019 (f.d. 34, Vol. II), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia de către participanții la proces.

Astfel, recursul declarat la 28 mai 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Victor Domnișor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Victor Domnișor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Victor Domnișor, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Victor Domnișor, împotriva deciziei din 05 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat